

freds (Bust), at han var saa stærkt imod, ikke alene alle de Lovforslag, der vare komne frem om Agravspørgsmaalet med en Undtagelse — han gjorde ganske vist en Undtagelse — men i Særdeleshed mod dette. Det ærede Medlem var mod Hypotekbanken, og det er der mange, der ere. Det ærede Medlem antog ikke, at det vilde føre til noget Resultat, og det ville mange sige, men det er vel for det meste dem, der selv kunne flippe Kuponer, thi for dem, der skulle laane, og som kunne betale en Nedsettelse af Renten til 3 eller 3½ pCt. — jeg siger ikke, at det vil ske, men det kunde muligvis blive Følgen af Forslaget — for alle dem, der trænge til at laane Penge, vil Hypotekbanken vistnok være en heldig Institution at faa oprettet. Det ærede Medlem kom ind paa Arbejderskommissionen, som i sin Tid blev nedsat, og omtalte dens aristokratiske Sammensætning osv., der var kun kommen en eneste Bøssementmagerstvend ind i den. Ja, jeg vilde ogsaa finde det heldigt og har ikke noget imod, at selve den Stand, som en Kommissions Arbejde omfatter, bliver repræsenteret i Kommissionen. Men naar han argumenterede ud fra Arbejderskommissionens Sammensætning mod Sammensætningen af denne Kommission, er der dog en himmelvid Forskel. Han betegnede det som en aristokratisk Sammensætning, men naar her baade Rigsdagen og Landboforeningerne faa Lov til at vælge Medlemmer, ser jeg ikke, hvorledes man kan finde en aristokratisk Sammensætning i det. Men det mest vigtige, eller det mest mærkelige, det ærede Medlem kom ind paa, var dog, at Diæterne vare for høje; han mente, at naar vi her kun faa 6 Kr. om Dagen, hvorfor kunde da Kommissionens Medlemmer ikke ogsaa nøjes med 6 Kr., hvorfor skulde de have 10 Kr? Ja, men der er jo ogsaa almindelig Utilfredshed med, at vore Diæter ere for lave. Jeg vil tilstaa, at jeg ikke kan leve for mine Diæter, og det gaar vel mange saaledes; om det ærede Medlem kan leve af sine, ved jeg ikke, men saa meget er vist, at for dem, der komme til Byen for at arbejde i Kommissionen en 4—5 Dage, og som ikke kunne indrette sig saaledes, som vi kunne indrette os, da vi ere her et halvt Aar, for ham er det selvfølgelig meget kostbarere at leve end for os, der have indrettet os derefter. Det

ærede Medlem sagde endvidere: Lad os faa nogle Arbejdere og Husmænd ind i Kommissionen; de kunne nok nøjes med de 6 Kr., som vi andre kunne. Jeg synes, at de bedre kunde trænge til at faa de 10 Kr., thi de kunne jo godt have nødig at faa lidt Godtgørelse for det Afnavn i Fortjeneste, de lide hjemme, samtidig med at de fik Diæt til passende at kunne opholde sig her inde i Kjøbenhavn. — Det ærede Medlem for Kjøbenhavns 9de Valgtreds (Hørdum) saa meget pessimistisk paa Forslaget og ventede sig ikke noget ud deraf. Han var ikke ubillig stemt mod det, men han sagde som saa, at det kom an paa, om Kommissionen magtede den Opgave. Ja, men lad os dog se, om den ikke magter den; det kunde dog være tænkeligt, at den kunde komme med Forslag, som kunde bringe en heldig Løsning af det store Spørgsmaal. Han mente, at det vilde gaa som med Havelodderne; medens man arbejdede paa Havelodderne, fik man en Ølstat, og medens man arbejder i denne Kommission, faar man maatte en Brændevinsstat. Jeg har nu den Mening, at det var godt, at Forslaget om Havelodderne kom frem, og at det har vakt en Opmærksomhed for Tanken om at staffe Arbejderne Jord, som har været meget frugtbringende. Det ser man nu; thi den er tagen op dels af Agravforeningen, som udelukkende er en Forening af Landboere, og dels paa det fnyttede Delegeretmøde for de forenede Landboforeninger. Det gode har Forslaget gjort, og det Spørgsmaal er jo saa ikke lagt til Side. Lige saa lidt er Spørgsmaalet om Præstegaardsjorderne lagt til Side. Det ærede Medlem maa jo vide, at der paa Tingets Bord ligger et Forslag, som er henvist til et Udvalg, som venter paa Oplysninger fra Ministeriet om dets Stilling til selve Sagen. Kunne vi faa Præsterne paa fast Lønning, opnaas der maatte nok Enighed om Præstegaardsjordernes Udstyning. Medens vi arbejdede paa det, fik vi Ølstaten, siger det ærede Medlem. Er det ærede Medlem nu saa sikker paa, at vi ikke havde faaet en Ølstat alligevel under en anden Form, i Form af en Prisforhøjelse, hvorved Kapitalisterne havde puttet Staten i Lommen i Stedet for, at man nu tog den ind i Statskassen til Fremme af nyttige Samsundsreformer? Jeg for mit Vedkommende er sikker paa, at det vilde være gaaet